

AI กับความยั่งยืน : โอกาสหรือความเสี่ยง? บทเรียนจาก London Climate Action

โดย รศ.ดร.อรรณศิริ พาเนกแก้ว คณะรัฐศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) ได้กลายเป็นกระแสหลักของเทคโนโลยีระดับโลก และกลายเป็นหนึ่งในหัวข้อร้อนแรงที่สุดในการประชุมด้านสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะในการจัดงาน London Climate Action Week (LCAW) 2025 ซึ่งรวมผู้นำจากภาครัฐ ธุรกิจ วิทยาศาสตร์ และภาคประชาชนทั่วโลก มาหารือถึงอนาคตของ “การใช้เทคโนโลยีเพื่อโลก”

AI ถูกพูดถึงทั้งในฐานะ เครื่องมือที่สามารถช่วยลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อน และในอีกด้านหนึ่ง กลายเป็นแหล่งกำเนิดการใช้พลังงานขนาดใหญ่ ที่อาจสวนทางกับเป้าหมาย Net Zero อย่างเงิบ ๆ

คำถามสำคัญจึงไม่ใช่แค่ “AI จะช่วยโลกได้หรือไม่” แต่คือ “เราจะออกแบบให้ AI ทำงานเพื่อความยั่งยืนอย่างแท้จริงได้อย่างไร?” และในบริบทของไทยเอง เราเริ่มใช้หรือรับมือกับ AI อย่างยั่งยืนหรือยัง?

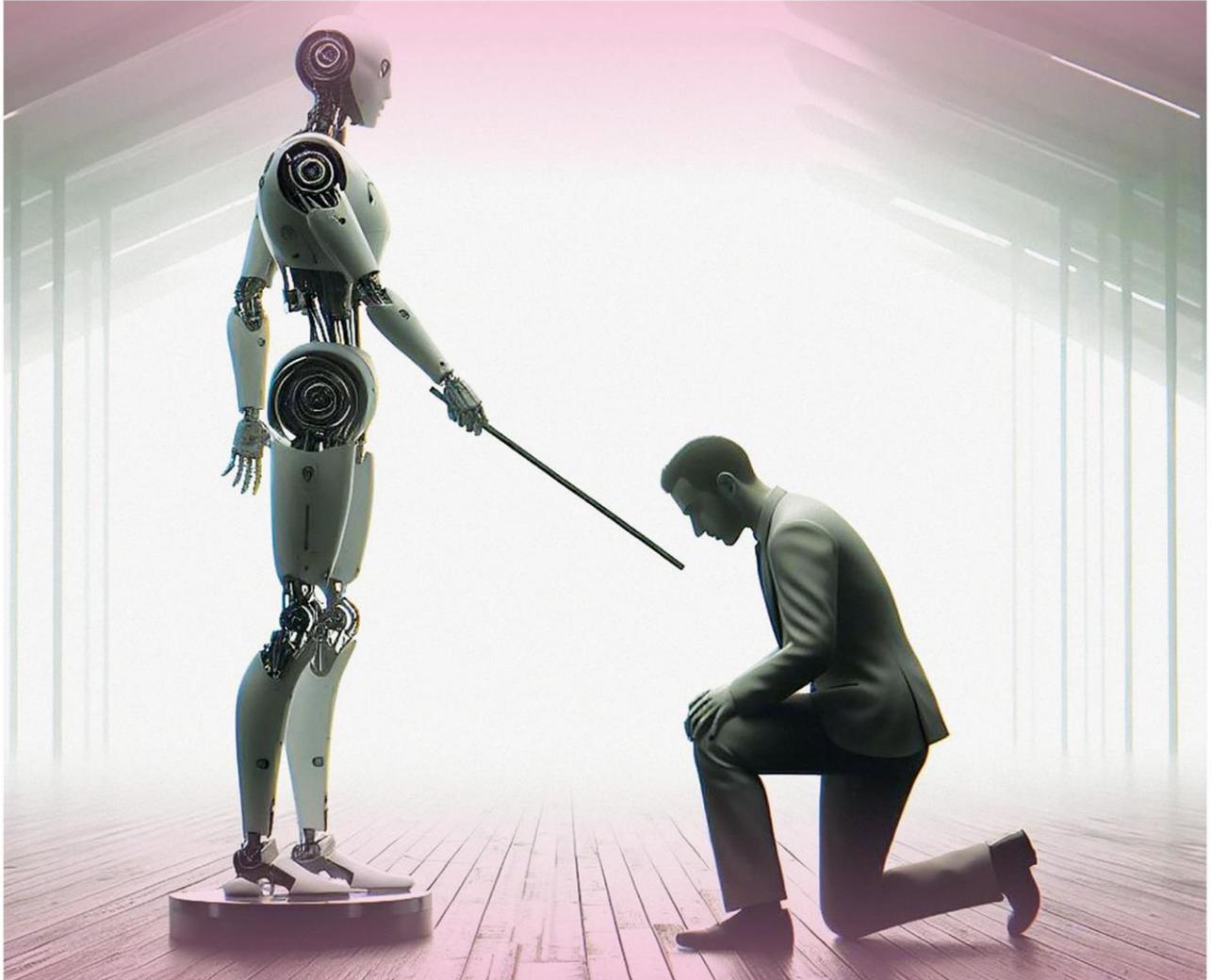
ประเด็นสำคัญจาก London Climate Action Week 2025

ในหลายเวทีภายในLCAW ปีล่าสุด มีการนำเสนอกรณีศึกษาทั้งเชิงบวกและเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับการใช้ AI เช่น :

1. การใช้ AI เพื่อวิเคราะห์ Big Data ด้านสภาพภูมิอากาศ ไม่ว่าจะเป็นแบบจำลองภูมิอากาศ (climate models), การคาดการณ์ภัยพิบัติ, หรือการติดตามคาร์บอนฟุตพริ้นต์ขององค์กรแบบเรียลไทม์
2. การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในเมืองและโรงงาน เช่น ระบบสมาร์ทกริดที่ใช้ AI ควบคุมการผลิตและการกระจายไฟฟ้าให้สอดคล้องกับความต้องการแบบรายนาที
3. การเตือนภัยล่วงหน้าด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ระบบ AI ที่ประเมินความเสี่ยงจากคลื่นความร้อน หรือภาวะน้ำท่วมจากภาพถ่ายดาวเทียม

อย่างไรก็ตาม มีการตั้งคำถามที่น่ากังวลเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เช่น :

- โมเดล AI สมัยใหม่ โดยเฉพาะ Generative AI อย่าง GPT หรือ LLM (โมเดลภาษาขนาดใหญ่) มีการใช้พลังงานไฟฟ้าและการระบายความร้อนมหาศาล โดยบางระบบใช้พลังงานเทียบเท่าเมืองเล็ก ๆ ทั้งเมือง
- AI อาจถูกใช้เพื่อ “greenwashing” โดยสร้างรายงาน ESG ปลอม หรือสร้างภาพลักษณ์ด้านสิ่งแวดล้อมผ่านการปรับแต่งข้อมูลแบบอัตโนมัติ

● ข้อมูลที่ป้อนให้ AI อาจมีอคติทางเชื้อชาติ เพศ หรือชนชั้น ซึ่งหากนำมาใช้กับนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม อาจส่งผลกระทบต่อความเป็นธรรมเชิงระบบ (climate justice)

AI เพื่อความยั่งยืน : โอกาสที่จับต้องได้

แม้ข้อกังวล AI ยังคงเป็น “เครื่องมือทรงพลัง” หากออกแบบมาเพื่อเป้าหมายความยั่งยืนอย่างแท้จริง ตัวอย่างเช่น:

● การวางระบบ Smart Agriculture โดยใช้ AI ประเมินความชื้น ความต้องการปุ๋ย และคาร์บอนในดิน ช่วยลดต้นทุนให้เกษตรกร และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคเกษตร

● การออกแบบเมืองให้มีประสิทธิภาพด้านพลังงาน ผ่าน Digital Twin ที่จำลองการใช้ไฟฟ้า การจราจร และระบบน้ำ เพื่อช่วยผู้วางแผนนโยบายตัดสินใจได้ดีขึ้น

● การวัดผลด้าน ESG ของบริษัท ด้วยระบบ AI ที่ประมวลผลจากเอกสารรายงาน นโยบายเว็บไซต์ และฐานข้อมูลแบบเรียลไทม์ ช่วยลดต้นทุนให้กับ SME ที่ไม่มีทรัพยากรจัดทำรายงานด้วย

ตนเอง

ในแง่ที่ AI จึงไม่ใช่ศัตรูของสิ่งแวดล้อม หากแต่เป็น “เครื่องมือทางนโยบายและธุรกิจ” ที่จะต้องวางอยู่บนฐานของข้อมูลที่โปร่งใส และแนวทางการใช้ที่รับผิดชอบ

ต้นมิตรของ AI : พลังงาน ความเหลื่อมล้ำ และอคติ

อย่างไรก็ตาม ทุกเทคโนโลยีย่อมมีต้นทุนที่แฝงอยู่เสมอ และ AI ก็ไม่ใช่ข้อยกเว้น ปัญหาใหญ่ที่ถูกรายงานใน LCAW คือ “ต้นทุนด้านพลังงาน” ของการประมวลผล AI ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากรายงานของ International Energy Agency (IEA) ปี 2024 คาดว่า ศูนย์ข้อมูล (data center) และการฝึก AI จะใช้ไฟฟ้าสูงถึง 1.2% ของการใช้พลังงานไฟฟ้าโลก ในปีเดียว และจะเพิ่มขึ้น 3 เท่าภายใน 5 ปี

ยิ่งไปกว่านั้น โมเดล AI มักถูกฝึกจากข้อมูลในโลกตะวันตก ซึ่งอาจมีอคติแฝงอยู่จำนวนมาก เช่น อคติเรื่องอาชีพ เพศ หรือชาติพันธุ์ เมื่อใช้โมเดลเหล่านี้ในการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดสรรงบประมาณพลังงานสะอาด อาจทำให้กลุ่มเปราะบางเข้าไม่ถึง

โอกาสที่ควรได้รับ

บริบทของไทย : เราอยู่ตรงไหน?

ในประเทศไทย มีการเริ่มต้นใช้ AI เพื่อประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อม ในหลายหน่วยงาน เช่น

- กรมอุตุนิยมวิทยา และ สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (สสน.) ที่ใช้ AI วิเคราะห์ข้อมูลฝน ภัยแล้ง และเตือนภัยล่วงหน้า

- การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เริ่มทดลองใช้ระบบอัตโนมัติและ Machine Learning เพื่อจัดการโหลดไฟฟ้าในโรงไฟฟ้าแบบ Real-time

- สตาร์ทอัพไทยในกลุ่ม Smart Farming ที่เริ่มใช้เซ็นเซอร์ร่วมกับ AI เพื่อปรับการให้น้ำ-ปุ๋ยอย่างแม่นยำ

แต่ในขณะเดียวกัน ไทยยังขาดแผนนโยบายระดับชาติที่บูรณาการเรื่อง “จริยธรรมการใช้ AI เพื่อเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม” เช่น

- ไม่มีเกณฑ์กำกับว่าโมเดล AI ควรใช้พลังงานเท่าไรจึงเหมาะสม

- ไม่มีแนวทางประเมิน ESG ของ AI เอง

- ขาดการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของประชาชนเมื่อใช้ AI เก็บข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมหรือพฤติกรรม

ข้อเสนอแนะ : ไทยควรออกแบบ AI เพื่อความยั่งยืนอย่างไร?

1. จัดตั้งกรอบจริยธรรมแห่งชาติสำหรับ AI เพื่อสิ่งแวดล้อม โดยบูรณาการหลักการ Net Zero, SDGs และ Climate Justice เข้าไว้ด้วยกัน เช่น AI ต้องรายงานรอยเท้าคาร์บอนของตนเอง

2. พัฒนาศักยภาพท้องถิ่นให้เข้าถึงเทคโนโลยี AI โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกร ชุมชนชายขอบ และ SME เพื่อไม่ให้ AI กลายเป็นเทคโนโลยีของ “ชนชั้นนำ” เท่านั้น

3. สนับสนุนการพัฒนา AI ภาษาไทยที่เข้าใจบริบทท้องถิ่น เช่น แบบจำลองที่เรียนรู้จากข้อมูลสภาพอากาศของไทย ไม่ใช่แค่ฝึกจากข้อมูลต่างประเทศ

4. ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยร่วมกับหน่วยงานสิ่งแวดล้อม ในการพัฒนาโมเดล AI เพื่อการคาดการณ์ ภัยพิบัติ และการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่แม่นยำ

AI จะสร้างอนาคตที่ยั่งยืนหรือไม่ ขึ้นอยู่กับเราทั้งหมด

AI คือเครื่องมือที่ทรงพลังอย่างยิ่ง แต่พลังนั้นจะเป็นคุณหรือโทษ ขึ้นอยู่กับ “คุณค่าทางสังคมที่เราฝังลงไปในตัว” หากเราออกแบบ AI ด้วยวิสัยทัศน์ของโลกที่เท่าเทียม ยั่งยืน และมีความยุติธรรมเชิงสิ่งแวดล้อม AI ก็จะกลายเป็นเครื่องมือเปลี่ยนโลกในทางที่ดี

แต่หากเราเพียงนำ AI มาใช้เพื่อสร้างผลกำไรระยะสั้น โดยไม่ใส่ใจต่อพลังงาน ความเหลื่อมล้ำ และการตรวจสอบความจริง AI ก็อาจกลายเป็นเครื่องจักรสี่ขีวจอมปลอมที่ทำให้เราหลงทิศในยุควิกฤติสภาพภูมิอากาศ

ประเทศไทยจึงควรเริ่มต้นวางโครงสร้างนโยบาย กรอบจริยธรรม และการออกแบบ AI ที่รับผิดชอบตั้งแต่วันนี้ ก่อนที่เราจะถูก AI นำทางไปสู่โลกที่เราทุกคนอาจไม่ได้ตั้งใจให้มันเกิดขึ้น.

กรุงเทพธุรกิจ

Now and Beyond

● วิทยา ตำบลราษฎร์

สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่ง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (TU-RAC)
www.turac.tu.ac.th

เหตุผลที่คนโกหก

ถามเอไอว่าอะไรเป็นเหตุผลที่คนเราโกหก ได้เหตุผลมากมายประกอบกับประสบการณ์แวดล้อมเลยได้คำตอบว่าทำไมตัวเองและคนต่างๆ ไปโกหก ถามเอไอต่อว่า “อาชีพไหนที่โกหกมากที่สุด” เอไอบอกว่ากลุ่มคนที่ต้องโกหกบ่อยๆ ก็มีให้เห็นเด่นชัด (ไม่นับรวมพวกที่โกหกเป็นอาชีพ คือมีจรรยาหรือคอลเซนเตอร์) คือพวกที่มีอาชีพโน้มน้าวคนให้คล้อยตามกลุ่มนี้คือ นักการเมือง นักขายและนักโฆษณา

กลุ่มต่อมาคือพวกที่ต้องรับมือกับความคาดหวังหรือความจริงที่เจ็บปวดพวกนี้คือแพทย์และหมออีกกลุ่มคือพวกที่เกี่ยวข้องด้านกฎหมายและการสอบสวน อย่างทนายและตำรวจ ซึ่งต้องมีเหลี่ยมในการพูดเพื่อเป็นประโยชน์ต่อลูกความและคดี กลุ่มสุดท้ายคือพวกทำงานสร้างสรรค์และวงการบันเทิง อันนี้เข้าใจได้กลุ่มเหล่านี้มักตกอยู่ในประเภทที่ต้องโกหกบ่อยๆ

มูลเหตุจูงใจที่ทำให้คนเราโกหก **เหตุผลกลุ่มแรก ก็เพื่อหลีกเลี่ยงการลงโทษและปกป้องตัวเอง** เช่น โกหกว่าป่วยหนักเข้าขั้นวิกฤติต้องอยู่ในความดูแลของแพทย์ในโรงพยาบาลตลอดเวลา จะเข้าไปอยู่ในเรือนจำไม่ได้ บางครั้งคนเราโกหกเพื่อจะปกป้องตัวเอง เอาตัวรอดและรักษาความเป็นส่วนตัว หรือบางครั้งก็อยากหลีกเลี่ยงความขัดแย้งหรือหลีกเลี่ยงที่จะเอาความไม่สบายใจมาใส่ตัวก็ต้องโกหกว่าไม่ได้ชอบพรรคการเมืองที่คู่สนทนากลียดขี้

เหตุผลกลุ่มที่สอง โกหกเพื่อพยายามสร้างความได้เปรียบหรือแสวงหาประโยชน์จากคนอื่น อย่างเช่นโกหกเพื่อจะได้รางวัล ได้งาน ได้ตำแหน่ง ในการสัมภาษณ์งานบางคนจึงโกหกคำโตว่ามีประสบการณ์อย่างโน้นอย่างนี้ แท้ที่จริงไม่ใช่ คนสัมภาษณ์รับคนเข้าทำงานหนึ่งต้องทันเกมพวกนี้ บางครั้งการโกหกก็เพื่อสร้างความประทับใจให้คนรอบข้างตรงกันข้ามบางครั้งเพื่อให้เกิดความน่าสงสารสะเทือนใจ

กรณีศึกษาหลอกพระก็ด้วยการโกหกแบบนี้ ตั้งแต่แต่งตัวสวย มารถหรู อุปโลกน์ตัวเองเป็นคนใหญ่โต ทำท่าจะบริจาค ต่อมาก็เริ่มโกหกคร่ำครวญว่าตกทุกข์ได้ยากจนพระเห็นใจโอนเงินให้ **การโกหกในกลุ่มนี้ที่พบบ่อย**

อีกอย่างคือ โกหกเพื่อจะสามารถบงการหรือสร้างอิทธิพลให้คนอื่นต้องเชื่อฟัง อย่างเช่นอดีตนายกรัฐมนตรียอมรับว่ารู้จักกับทรัมป์ดี ไทรคยได้คนเลยเชื่อว่าน่าจะมีอิทธิพลช่วยเจรจาเรื่องลดภาษีได้ ทำให้กลายเป็นคนสำคัญขึ้นมา สุดท้ายก็โกหกปกคลุมไม่รู้ว่ทำอะไรใคร

เหตุผลกลุ่มที่สาม เป็นโกหกจากเหตุผลทางจิตวิทยาและนิสัย บางคนโกหกเพราะมีอาการทางจิตหรือพยาธิสภาพที่โกหกจนเป็นนิสัยหรือเป็นแรงกระตุ้นที่ควบคุมไม่ได้ บอกตัวเองไม่ได้ว่าโกหกไปเพื่อประโยชน์อะไร อาจเป็นอาการจากภาวะสุขภาพจิตที่มีปัญหา เช่น โรคหลงตัวเอง (narcissistic personality disorder) ที่คิดว่าตัวเองถูกต้องยิ่งใหญ่และไม่เคยรู้สึกผิด โรคบุคลิกภาพต่อต้านสังคม หรือโรควิตกกังวล

อีกเหตุผลคือการเชื่อเรื่องโกหกของตนเอง อาจจะเพราะพูดซ้ำเรื่องโกหกของตัวเองบ่อยครั้งจนเริ่มเชื่อว่ามันเป็นความจริง กลายเป็นความจริงทางเลือกที่อิงลอยู่ในสมองแบบย่ำคิดย่ำทำ อีกเหตุผลในกลุ่มนี้สำหรับบางคน จะใช้การโกหกเป็นกลไกรับมือกับความไม่สบายใจอย่างเช่นว่าเมื่อหมดอำนาจก็เกิดความเครียด ก็อาจจะต้องโกหกเพื่อสร้างปมเชื่อง ให้คนมาขอมพินอบพิเทาเพื่อสร้างอำนาจให้ตัวเองต่อไป

เมื่อถามว่าแล้วเราจะรู้ไหมว่าใครกำลังพูดโกหก เอไอบอกว่าให้สังเกตว่าคนที่พูดโกหกนั้นเริ่มมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปจากปกติไหม เช่นดูการพูดว่า **พูดอีกอึกตะกุกตะกัก** ใหม่ๆที่ปกติพูดคล่อง ลังเลเว้นวรรคนาน พูดวกวนพูดแล้วจับต้นชนปลายไม่ถูก ไม่ตอบคำถามตรงๆ หรือให้ข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับ **ดูที่การเคลื่อนไหวร่างกายว่าผิดไปจากปกติไหม** กระสับกระส่ายใหม่ ทำหน้าเหลือหลาและยิ้มเจื่อนไปจากธรรมชาติใหม่

ถ้าเอาข้อมูลจากเอไอไปวิเคราะห์กับการสัมภาษณ์อดีตนายฯ เมื่องานปลดล็อกอนาคตประเทศไทยเมื่อคืนวันที่ 17 ก.ค.ที่ผ่านมา คงได้คำตอบว่าใครโกหกหรือไม่

ที่จริง “โกหกสีขาว” ถ้าไม่สร้างความเดือดร้อนหายนะก็ไม่กระไรนัก แต่การโกหกที่หลอกหลวงคนทั้งประเทศและนำมาซึ่งปัญหาสร้างความเดือดร้อนใหญ่หลวงให้แก่ผู้คนอีกมากมาย รวมทั้งทำลายจริยธรรมศีลธรรมในสังคมนั้น ใครทำได้โดยไม่รู้สึกละเลยและยังโกหกต่อไปได้เรื่อยๆ ก็นับว่าป่วยและเลือดเย็นเต็มที ฟังการสัมภาษณ์วันนั้นแล้วก็อดนึกไม่ได้ว่า ถ้าทุกครั้งที่พินอคคิโอโกหกแล้วจมูกยื่นยาวออกมา จากอดีตมาถึงวันนี้ จมูกของคนบางคนน่าจะยาวขนาดพันรอบโลกได้หลายรอบแล้ว

ช่วงนี้มีแต่เรื่องเศร้าหมองทั้งอาณาจักรและศาสนจักร ครอบงำดูดี ๆ ก็จะเห็นว่าปัญหาส่วนใหญ่มาจากเรื่องโกหก และเรื่องชาติหิริโอตตบิปะหรือความละอายและความเกรงกลัวต่อบาปด้วยกันทั้งนั้น

หน้าแรก / Smart Life

"ไข่ม่ม" พืชจีเอ็มโอบ้าน สู้ผักแผ่นอบกรอบ นวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต

📅 23 กรกฎาคม 2568

จากวัตถุดิบท้องถิ่นที่หลายคนคุ้นเคย กับนักวิจัยธรรมชาติได้สร้างสรรค์นวัตกรรมเปลี่ยน "ไข่ม่ม" ให้เป็นสแน็คเพื่อสุขภาพ ตอบโจทย์ไลฟ์สไตล์คนยุคใหม่

ในยุคที่ผู้บริโภคหันมาใส่ใจสุขภาพและมองหาแหล่งโปรตีนทางเลือกใหม่ๆ "อาหารแห่งอนาคต" (Future Food) จึงไม่ใช่เรื่องไกลตัวอีกต่อไปล่าสุด ผศ.ดร.กฤติยา เขื่อนเพชร อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ได้นำเสนอหนึ่งในนวัตกรรมที่น่าจับตา คือการแปรรูป "ไข่ม่ม" ซูเปอร์ฟู้ดขนาดจิ๋วของไทย ให้กลายเป็น "ผักแผ่นอบกรอบ" ที่ทั้งอร่อย มีคุณค่าทางโภชนาการสูง และเก็บรักษาได้ยาวนาน

ไข่ม่ม: แหล่งโปรตีนทางเลือกใหม่ที่ไม่ได้มาจากสัตว์

ผศ.ดร.กฤติยา อธิบายว่า ไข่ม่มกำลังถูกจับตามองในฐานะ "Future Food" เนื่องจากเป็นพืชที่มีโปรตีนสูง จึงเป็นทาง

ข่าวล่าสุด

กรมประกาศข้อตกลงการค้ากับญี่ปุ่นที่ระดับภาษี 15% แล้ว

"นฤมล" เดินหน้าลดภาระงานครู ลดโครงการที่ครูต้องรายงานทันที

"บิว กุริพล" ชิวเจนวัย 100 ม. คว้า มหาวิทยาลัยโลก เร็วสุด..

วุฒิสภาลั่นลูกองค์กรอิสระ ยุติธรรมไทยสิ้นไหว เสี่ยงวิกฤตศรัทธา

เปิดงานวิจัย 'ส้อมวัดความเค็ม' นวัตกรรมไทยลดเค็ม ลดโรค!

เลือกที่ยอดเยี่ยมสำหรับผู้บริโภคกลุ่ม Plant-based ที่ไม่บริโภคเนื้อสัตว์ หรือแม้กระทั่งแมลงซึ่งกำลังเป็นอีกหนึ่งกระแสไปรตีนทางเลือก

"เดี๋ยวนี้คนอยากกินอาหารที่ไม่ได้มาจากสัตว์ แล้วใช้ผ้ามีโปรตีนสูง มันก็เป็นทางเลือกหนึ่งของคนที่มองหาแหล่งโปรตีน" ผศ.ดร.กฤติยา กล่าว

นอกจากนี้ยังเป็นทางเลือกสำหรับผู้แพ้อาหาร ซึ่งแหล่งโปรตีนจากพืชได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย

จากฟาร์มคุณภาพสู่ห้องแล็บ: จุดเริ่มต้นของนวัตกรรม

หนึ่งในข้อกังวลของผู้บริโภคคือแหล่งที่มาของไข่ผ้า ซึ่ง ผศ.ดร.กฤติยา ชี้แจงว่าวัตถุดิบที่นำมาใช้นั้น ไม่ได้มาจากแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วไป

แต่มาจากฟาร์มเพาะเลี้ยงที่มีการควบคุมคุณภาพอย่างดี ทั้งความสะอาดและค่า pH ของน้ำ ทำให้ผู้บริโภคมั่นใจได้ในความปลอดภัย

ไข่ผ้าสดจะถูกนำมาผ่านกระบวนการทำแห้ง ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยยืดอายุการเก็บรักษา (Shelf life) แต่ยังช่วยลดกลิ่นเขียวเล็กน้อยที่บางคนอาจไม่คุ้นเคย

และทำให้ได้วัตถุดิบที่เหมาะสมกับการนำไปขึ้นรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจคือ ไข่ผ้าอบแห้งจะมีกลิ่นหอมอ่อนๆ คล้ายกับ "มีทอะ" อีกด้วย

"ผักแผ่นอบกรอบ": ผสานคุณค่าจากไข่ผ้าและผักเคล

นวัตกรรม "ผักแผ่นอบกรอบ" ไม่ได้มีเพียงไข่ผ้าเป็นพระเอก แต่ยังมี ผสานคุณค่าจาก "ผักเคล" (Kale) ราชีนีแห้ง ผักใบเขียว เข้ามามีส่วนประกอบสำคัญ

- ไซฟา : ทำหน้าที่เป็นแหล่งโปรตีนหลัก
- ผักเคล : ให้อาหารใยอาหาร (Fiber) สูง ซึ่งช่วยในการขึ้นรูปแผ่นเนื้อใหม่โครงสร้างที่สมบูรณ์ และยังเป็นการเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการ
- การปรุงรส : ไม่ใช่ผงชูรส แต่ใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติ เช่น ผงเห็ดหอม ผงหัวหอม พริกไทย และน้ำมันงา เพื่อให้ได้รสชาติที่กลมกล่อมและดีต่อสุขภาพ

"การกินผลิตภัณฑ์นี้จะได้อะไรบ้าง ก็คือได้โปรตีน เส้นใย แล้วก็ได้พวกวิตามินและสารต้านอนุมูลอิสระ (Antioxidant)" ผศ.ดร.ภฤติยา กล่าว

โครงการนี้ไม่เพียงแต่สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ แต่ยังเป็นต้นแบบของการพัฒนา Food Innovation ที่นำพืชเศรษฐกิจท้องถิ่นมาต่อยอด

โดยในอนาคต ไซฟายังมีศักยภาพที่จะพัฒนาไปสู่ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ได้อีกมาก เช่น การสกัดโปรตีนเพื่อทำเป็นอาหารเสริมรูปแบบเวย์โปรตีนสำหรับผู้ออกกำลังกาย

หรือแม้กระทั่งการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมความงาม ซึ่งเป็นอีกก้าวที่น่าจับตามองสำหรับซูเปอร์ฟู้ดไทยชนิดนี้

ข่าวที่เกี่ยวข้อง

- 📰 เปิดงานวิจัย 'ส้อมวัดความเค็ม' นวัตกรรมไทย ลดเค็ม ลดโรค!
- 📰 กางแผนพัฒนา 3 ระยะ สร. หนุนหุ่นยนต์ และ AI ยกระดับการรักษา
- 📰 ผ่าภัยเจ็บบโรควุ่น ! กำโสมสุขภาพขายไทยยังถูกเบียดในสังคมไทย
- 📰 "เปย์หน้า-1" ฮิปเชื่อมสมองจากจีน ไล่จี "Neuralink" ทำชนสหรัฐฯ
- 📰 อังกฤษดัดแปลงพันธุกรรม 'เด็กหลอดแก้ว' จำนวน 8 คน เสี่ยงโรคร้าย!

ม.ธรรมศาสตร์ เดินหน้าเปลี่ยนโครงสร้างสังคมและเศรษฐกิจ สู่ความยั่งยืน หนุน 30 “นวัตกรรม SDGs”

Categories : [Update News < https://www.wealthplustoday.com/category/update-news/>](https://www.wealthplustoday.com/category/update-news/), [ESG News < https://www.wealthplustoday.com/category/esg-news/>](https://www.wealthplustoday.com/category/esg-news/)

Public : 22/07/2025

ม.ธรรมศาสตร์ เดินหน้าเปลี่ยนโครงสร้างสังคมและเศรษฐกิจสู่ความยั่งยืน หนุน 30 “นวัตกรรม SDGs” พลิกอนาคตการรับมือภัยพิบัติ พลังงาน เมือง อาหาร และสิ่งแวดล้อม พร้อมปิด Pain Point หลากความเปราะบางของประเทศ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) ตอกย้ำบทบาท “มหาวิทยาลัยเพื่อประชาชน” เดินหน้าขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals – SDGs) สู่การเปลี่ยนแปลงที่จับต้องผ่านการผสมผสานนโยบายเชิงระบบกับการวิจัยและพัฒนาเพื่อสังคมอย่างแท้จริง พร้อมเปิดตัวนิทรรศการ “SDGs เพื่อประชาชน: นวัตกรรมเพื่อชีวิต – สร้างอนาคตที่ยั่งยืน” ที่จัดแสดงผลงานนวัตกรรมกว่า 30 ผลงาน จากคณาจารย์และนักวิจัยในหลากหลายสาขาวิชา ซึ่งสะท้อนความมุ่งมั่นของมธ. ในการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมไทย เน้นครอบคลุมทั้งด้านภัยพิบัติ พลังงาน เมือง และเศรษฐกิจหมุนเวียน โดยมุ่งหวังให้ทุกนวัตกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชน สอดคล้องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ข้อของสหประชาชาติ

ศ. ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า ในช่วงเวลา “SDGs” หรือเป้าหมายพัฒนาอย่างยั่งยืน กลายเป็นวาระร่วมของนานาประเทศและองค์กรทั่วโลก ธรรมศาสตร์ได้ให้ความสำคัญและก้าวไปอีกขั้น โดยมุ่งเน้นการผลักดัน SDGs จากการเป็นเพียงแนวคิดสากล สู่การเป็น “กลไกสร้างการเปลี่ยนแปลง” ที่เกิดขึ้นจริงในระดับพื้นที่ ด้วยการนำผลงานวิจัยมาต่อยอดในระดับชุมชนและพาณิชย์

พร้อมเชื่อมโยงองค์ความรู้หลากหลายสาขา อาทิ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ สถาปัตยกรรมและการออกแบบ มาบูรณาการเพื่อพัฒนาผลงานวิจัยที่เป็นรูปธรรม ทั้งยังเปิดพื้นที่ให้นักวิจัย นักศึกษา และชุมชนร่วมกันทดลองและต่อยอดผลงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดวัฏจักรของการเรียนรู้ที่เท่าทันและตอบสนองบริบทของสังคมไทยอย่างแท้จริง

“สังคมไทยกำลังเผชิญ pain point ร่วมระดับชาติหลายมิติ ทั้งภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงขึ้น ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ที่ลึกลงทุกปี และคุณภาพชีวิตที่

ไม่เท่ากันของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้สูงอายุและผู้มีรายได้น้อย สะท้อนจากรายงานของสหประชาชาติที่ระบุว่าไทยยังมีความเหลื่อมล้ำทางรายได้สูงที่สุดในกลุ่มอาเซียน และเป็นหนึ่งในประเทศที่มีอัตราผู้เสียชีวิตจากภัยพิบัติต่อประชากรมากที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ยกตัวอย่างข้อมูลในด้านของสิ่งแวดล้อม ธนาคารโลก (World Bank) ชี้ว่าไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากกว่า 250 ล้านตัน CO₂ ต่อปี ขณะที่อัตราการบริโภคพลังงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 3-4% สวนทางกับความสามารถในการจัดการขยะและทรัพยากรอย่างยั่งยืน สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่แค่ตัวเลขในรายงาน แต่คือสภาพชีวิตจริงของผู้คนที่ต้องเผชิญ และเป็นโจทย์ที่ SDGs ต้องตอบให้ได้ทุกรูปธรรม”

ในช่วงครึ่งปีหลัง 2568 นี้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ขับเคลื่อนเป้าหมาย SDGs ด้วยนวัตกรรม ผ่านงานนิทรรศการ “SDGs เพื่อประชาชน: นวัตกรรมเพื่อชีวิต – สร้างอนาคตที่ยั่งยืน” ที่รวบรวมผลงานวิจัย เทคโนโลยี และแนวคิดสร้างสรรค์จากหลากหลายสาขาในมหาวิทยาลัยมากกว่า 30 ผลงานครอบคลุมทั้งด้านภัยพิบัติ พลังงาน อาหาร เมือง และเศรษฐกิจหมุนเวียน

โดยนิทรรศการนี้ แบ่งออกเป็น 5 โซนหลัก ประกอบด้วย

โซนความพร้อมรับมือภัยพิบัติ (Resilience & Disaster Preparedness Zone) อาทิ เครื่องเตือนภัยแผ่นดินไหว ระบบสื่อสารฉุกเฉิน เป็นต้น

โซนนวัตกรรมพลังงานสะอาดและโครงสร้างพื้นฐาน (Clean Energy & Infrastructure Innovation Zone) นำเสนอระบบ Solar Tracker คอนกรีตไร้ซีเมนต์ หุ่นยนต์ใต้น้ำ ฯลฯ

โซนเมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน (Sustainable Urban & Public Spaces Zone) รวมถึง AI ดูแลต้นไม้ พื้นที่ออกกำลังกายเพื่อผู้พิการ อาทิ Future Street ต้นแบบถนนแห่งอนาคต เป็นต้น

โซนสุขภาพและอาหารเพื่อชีวิตที่ดี (Health & Future Food Zone) อาทิ เครื่องออกกำลังกายผู้ป่วย อาหารฟังก์ชัน Microwave MedTech เป็นต้น

โซนเศรษฐกิจหมุนเวียนและนวัตกรรมเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน (Circular Economy & Sustainable Production Zone) อาทิ บรรจุภัณฑ์ชีวภาพ เส้นใยเหลือใช้เพื่อสิ่งทอใหม่ ปุ๋ยหมุนเวียน เป็นต้น

ศ. ดร.ศุภสวัสดิ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า หนึ่งในไฮไลต์สำคัญคือโซน “Resilience & Disaster Preparedness” ซึ่งนำเสนอเทคโนโลยีเพื่อการเตือนภัยและรับมือแผ่นดินไหว เช่น เครื่องจำลองแผ่นดินไหว และระบบสื่อสารฉุกเฉิน EmergencyTU ที่ประชาชนสามารถใช้ได้ในภาวะวิกฤติ สามารถส่งข้อมูลสำคัญและแจ้งเตือนผ่านโครงข่ายวิทยุพื้นฐานได้แม้ไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต ครอบคลุมการเข้าถึงเทคโนโลยีในพื้นที่ห่างไกล ด้าน “Sustainable Urban & Public Spaces Zone” นำเสนอต้นแบบสวนสาธารณะเพื่อรองรับการออกกำลังกายสำหรับผู้พิการ 7 ประเภท ครอบคลุมความต้องการทั้งทางร่างกายและการรับรู้ และยังมี Future Street ต้นแบบถนนแห่งอนาคตที่ผสานข้อมูลการจราจร ความปลอดภัย และระบบสีเขียวเข้าด้วยกัน พร้อมเทคโนโลยีสื่อสารเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive) เพื่อสร้างพื้นที่สาธารณะที่ปลอดภัยและตอบสนองผู้ใช้หลากหลายกลุ่มในชุมชนเมือง

ในด้านสุขภาพและอาหาร โซน “Health & Future Food” นำเสนออาหารแห่งอนาคต เช่น ผักแผ่นอบกรอบ ซึ่งคงคุณค่าสารอาหารได้สูง มีอายุการเก็บรักษาที่ยาวนานมากขึ้น (shelf life) และเป็นต้นแบบการพัฒนา food innovation สำหรับผู้บริโภคยุคใหม่ที่ใส่ใจสุขภาพ พร้อมนำเสนอเครื่องออกกำลังกายสำหรับผู้สูงอายุ รวมถึงเทคโนโลยีด้านการแพทย์ที่ใช้เลเซอร์และไมโครเวฟในการวิเคราะห์และรักษาโรคร้ายแรง โดยทุกโซนถูกออกแบบในรูปแบบอินเทอร์แอกทีฟที่ผู้เข้าชมสามารถมีส่วนร่วมได้จริง โดยนิทรรศการ “SDGs เพื่อประชาชน: นวัตกรรมเพื่อชีวิต – สร้างอนาคตที่ยั่งยืน” เปิดกว้างให้ประชาชนทั่วไป นักเรียน นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจ เข้าร่วมเรียนรู้ ทดลอง และมีส่วนร่วมกับนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตั้งแต่วันที่ จนถึง 30 กันยายน 2568

“ธรรมศาสตร์มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมที่ไม่เพียงเป็นผลงานเชิงวิชาการ แต่ยังสามารถนำไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์ สาธารณสุข และสวัสดิการชุมชนได้จริง โดยยึดหลักไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง “Leave No One Behind” ทุกผลงานจึงไม่ใช่เทคโนโลยีเพื่อคนบางกลุ่ม แต่ถูกออกแบบมาเพื่อคนทุกกลุ่มในสังคม โดย

เฉพาะกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เกษตรกรรายย่อย และผู้มีรายได้น้อย”

นอกจากนี้ ภายในงานยังเปิดพื้นที่แนวคิดล้ำผ่านเวทีเสวนาจาก 3 นักวิจัย ธรรมชาติศาสตร์ จากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ **ผศ.ดร.อมรเทพ จิรศักดิ์จรรย์ศรี** อาจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน พร้อมด้วย **ผศ.ดร.กฤติยา เขื่อนเพชร** อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร และ **รศ. ดร.ธนิต เรืองรุ่งชัยกุล** ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกายภาพและสิ่งแวดล้อม ที่มาถ่ายทอดมุมมองและแรงบันดาลใจในการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงสังคม พร้อมเจาะลึกเบื้องหลังการพัฒนาและแนวทางนำผลงานวิจัยไปสู่การใช้งานจริง โดยชุมชนบาทของมหาวิทยาลัยในฐานะศูนย์กลางการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนเป้าหมาย SDGs อย่างเป็นทางการ

Wealth Plus Today

ข่าวการเงินการลงทุนเพื่อความมั่งคั่ง

Tel : 0847000180 | Email :

wealthplustoday.info@gmail.com

54 / 211 พหลโยธิน 73 สนามบิน
ดอนเมือง กทม. 10210

<

<https://www.facebook.com/WealthPlusToday>

<

<http://www.wealthplustoday.com/>

About US

การรวมตัวของทีมผู้เชี่ยวชาญเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง หนี้ และประกัน ที่มีประสบการณ์กว่า

20 ปี นำเสนอข่าวและบทความรู้เรื่องใกล้ตัว และพร้อมจะเป็นคู่คิดให้ก้าวสู่ความมั่งคั่ง

[ทีมผู้เชี่ยวชาญ <](#)

<https://www.wealthplustoday.com/about-us/>